

MICHAEL MORPURGO

Omul de zăpadă

Inspirată de povestea originală a lui

RAYMOND BRIGGS

Ilustrații de Robin Shaw

Traducere din engleză de Alexandru Macovei

ARTHUR

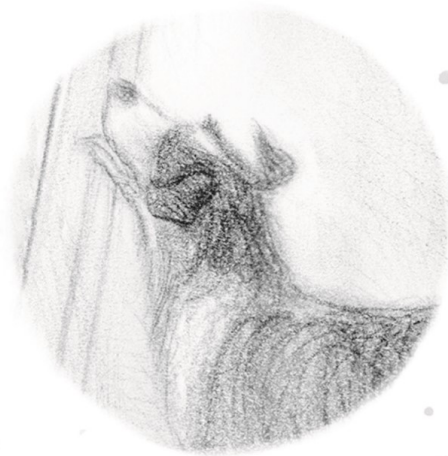
Om de zăpadă

James

Mama și tata

Bertie

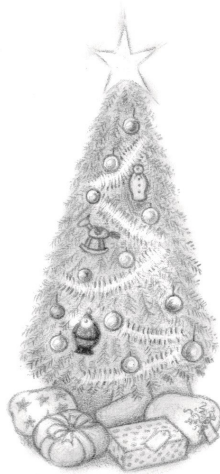
Moș Crăciun

Bunica

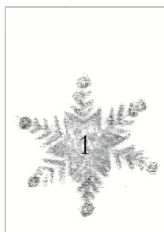

Oamenii de zăpadă

Capitolul unu

Odată ca niciodată, prin preajma Crăciunului, se făcea că trăia un băiețel pe nume James. Locuia cu mama și tatăl lui, și cu Bertie, ciobănescul lor, la o fermă aflată undeva departe, la țară. La fermă țineau vaci și porci și oi și găini și rațe și găște, și mai aveau un cal poreclit Țl Mare și un măgăruș căruia-i ziceau Țl Mic.

★ OMUL DE ZĂPADĂ ★

Când privea afară pe fereastra dormitorului – ceea ce făcea destul de des, pentru că acolo-și urzea el mare parte din vise – James vedea șopronul din fundul curții al tatălui său, iazul rășuștelor, cel năpădit de buruieni, micul petic de grădină al mamei lui, leagănul și trambulina pe care i-o dăruise

★ OMUL DE ZĂPADĂ ★

bunica anul trecut, de Crăciun. Iar dincolo de gardul viu de la marginea curții erau puzderie de lanuri – dintre care Câmpul cu Stejari era preferatul lui, pentru că de-acolo se auzea bufnița buhăind. Erau atât de multe lanuri la fermă și garduri vii și copaci – mai multe decât ar fi putut el număra

★ OMUL DE ZĂPADĂ ★

vreodată – iar prin fundul vâlceleii șerpuia un râu ca o panglică argintie. Dincolo de râu, sus, la orizont, se profilau colinele unduitoare ale mlaștinii.

Bunica venea întotdeauna de Crăciun. Adeseori zicea – și uneori chiar spunea lucruri cam des – că principalul motiv pentru care nu se vedeau dealurile ce înconjurau ferma era ploaia; iar atunci când le *puteai* vedea însemna că o să plouă în curând sau că o să ningă. Pe bunica, ea locuind într-un oraș, ploaia și zăpada n-o deranjau atât de tare ca pășările al căror ciripit o trezea devreme în fiecare dimineață sau mirosul de vacă și de porc pe care James îl aducea în casă pe cizme de câte ori se întorcea de la fermă. Nici verdeța nu prea îi plăcea și normal că, la țară, era destul de multă verdeță.

Bunicii îi plăcea cel mai tare când James de-abia făcuse baie și era curat-curățel, și în pat, în izmenele lui – cum le spunea ea mereu pijamalelor

★ OMUL DE ZĂPADĂ ★

lui – curate-curățele. Îi plăcea să se așeze pe patul lui și să-i spună o poveste înainte de culcare. Iar de Crăciun, după ce împodobeau bradul de jos, din sufragerie, și după ce atârnau crenguțele de stejar veșnic verde și de vâsc prin casă, și după ce gătea

★ OMUL DE ZĂPADĂ ★

plăcintele cu carne, povestea ei preferată era *Omul de zăpadă*, de Raymond Briggs.

Ei bine, într-o seară, după ce James terminase de ascultat povestea cu Omul de zăpadă, bunica i-a spus noapte bună, l-a îmbrățișat și, ca de obicei, l-a sfătuit să nu lase puricii să îl sărute. Bertie a urcat și el și i-a sărit în pat, de noapte bună, cum făcea adesea, dacă reușea să se strecoare fără să-l vadă nimeni. Când au apărut tata și mama, l-au gonit pe Bertie la parter, l-au pupat pe James de noapte bună și l-au strâns amândoi în brațe. Mama i-a zis să fie un băiețel cuminte și să se culce, pentru că Moș Crăciun nu-ți aduce darul pe care-l dorești cu adevărat decât dacă ești un băiețel cuminte și ascultător.

Problema era că lui James inima nu-i dădea ghes nici să fie un băiețel ascultător, nici să doarmă. Era mult prea entuziasmat de Crăciun, care se-apropia

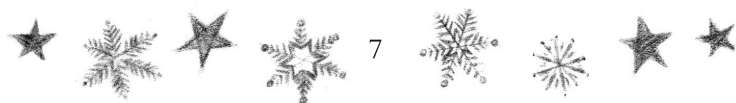

★ OMUL DE ZĂPADĂ ★

pe zi ce trece – ziua următoare era Ajunul, apoi Moșul trebuia să treacă pe la el. Deja își lega echipa de reni la sanie, o umplea ochi cu cadouri și pornea de jur împrejurul lumii, prin înaltul cerului, cu renii în galop și clinchet de clopoței, ca să lase cadouri copiilor din fiecare țară de pe glob. Venea Crăciunul!

Iar dacă asta nu era suficient de emoționant, James se tot gândea la povestea pe care i-o spusese bunica. Îi plăcea atât de tare și era de fiecare dată trist când se sfârșea. Tânjea să vadă zăpadă afară și voia ca povestea *Omului de zăpadă* să se întâmple aievea. Dar, ori de câte ori verifica, afară nu era pic de zăpadă. *Trebuie* să ningă, își zise el, altfel nu va exista nici om de zăpadă.

Se ridică iar și iar în șezut, ca să vadă dacă ninge. Se duse la geam și își lipi fața de sticlă ca să vadă mai bine, dorindu-și să vină zăpada. Dar nu văzu

★ OMUL DE ZĂPADĂ ★

decât beznă. Într-un sfârșit, renunță, se cocoță înapoi în pat, se întoarce pe partea pe care dormea, își vârî degetul mare în gură, cum făcea întotdeauna, apoi închise ochii și se prefăcu că doarme.

